

Anyának lenni igen különleges életfeladat, bár valószínűleg igazi értékét igen kevesen értik. A különlegessége nem abban áll, hogy valaki életet adhat a világnak, mert azt megteheti az állat is, hanem abban, hogy a nő élete csúcán olyan Isteni aspektusokat tanulhat meg, amelyet más szerepben igen nehezen lenne képes.

Ahogy nővekszik a bűn a világban, az emberek egyre önzőbbek, és az empátiájuk egyre csökken egymás iránt. Az elkülönültség állapota egyre nyilvánvalóbbá válik. Hidd el, hogy sokan vannak, akik olvassák majd soraimat, lehet egyet is értenek velem, de önmagukat kivonják e sorok igazsága alól, és a szívükben mégis az önzés ördöge az úr, mert bár tanult cselekedeteikkel lehet segítenek a többi emberen, de szívükben azt is jutalomért teszik. Ki azért, hogy az emberek figyeljék őket és felnézzenek rájuk, ki azért, hogy Isten lássa tetteiket és megjutalmazza őket. A világban igen kevés az igaz és önzetlen cselekedet.

Az anyaság mégis az egyike azoknak a szerepeknek, amelyben a nő, ha rövid időre is, de megértheti az isteni szeretet, a lemondás, az önzetlenség, az empátia valódi lényegét. Ha sikerül helyes mintát venni ezekből az aspektusokról, egy anya könnyebben tudja azt kiterjeszteni a többi emberre is, mint az, aki soha nem kóstolta meg az anyaság ízét.

Nincs törvény arra, hogy az életben kötelező anyának lenni (kivéve a speciális isteni küldetést), azonban aki önszántából, vagy tudatlanságból, felelőtlenségből anyává válik, isteni kötelezettséget von magára és felelősséggel tartozik gyermeke iránt. Jaj annak, aki gyermeke életére tör, vagy elhanyagolja anyai kötelezettségét, de Isten kegyelme árad arra az anyára, aki megtesz minden tőle telhetőt gyermeke boldogulása érdekében.

Az anya feladata, hogy a gyermeket a női aspektusokra tanítsa. Akár fiú, akár leány a gyermek, egyformán szüksége van arra, hogy megtanuljon befogadóan élni, hogy megtanulja kimutatni az érzelmeit (akár öröm, akár fájdalom), hogy megtanuljon bánni az intuitív oldalával. Egy anya akkor van a helyes szerepben, ha sugározza az érzelmi biztonságot: "Ne félj, mert hűséges vagyok hozzád, el nem hagylak semmiféle szükségedben. Elfogadlak, azért vagyok itt, hogy támogassalak téged". De vigyázz, egy gyermek intuitív lény, az anyát akkor fogadja el hitelesnek, ha az anya a család többi tagja felé is ezt éli meg. Ha a gyermek az anyát kettősségben látja, hogy a másik gyermek, vagy a férj felé nem képes érzelmi biztonságot sugározni, akkor a gyermek sem fogja érzelmileg biztonságban érezni magát. A legnagyobb hiba, amit egy anya megtehet, az az, ha az anyasága miatt a gyermeket előbbre helyezi, mint

Az anya

Írta: Administrator

2011 május 30. (hétfő) 07:52 - Utoljára frissítve 2011 május 30. (hétfő) 08:25

a család többi tagját. Az egységérzete a gyermeknek sokkal többet jelent, mint a kivételezés. Az egységben a szerepek a helyükre kerülnek, a gyermek az első pillanattól kezdve beilleszkedett a családba. Az ő szükségletei is kielégülnek, ahogy a többi emberé.

Az anya közvetett módon hozzájárul ahhoz is, hogy a gyermek a férfi aspektusokat is megkapja. Ha az anya a férjével helyes viszonyban van (a férfi a teremtő, az irányító, az anya a befogadó, követő), akkor a férje képes helyes mintát mutatni a gyermeknek a férfiúi aspektusokból és közvetett módon hozzájárul a gyermek lelki egészségéhez. Ha a gyermekben az egyik aspektus nem fejlődik ki, a gyermek tudatának torzulásához, illetve egészségügyi problémákhoz vezethet.

Lássuk, hogy egy helyes szerepben lévő anya mit tud átadni a gyermeknek az életre. Az első és egyik legfontosabb, hogy a gyermek helyesen tudja megfogalmazni a szükségleteit. Az anyának kell megtanítania, hogy mit jelentenek a létszükségletek (enni, inni, aludni, stb.) és hogy mit jelent a helyes mérték. Az anyának kell azt is megtanítania, hogy a gyermek hogyan fejezi ki szükségleteit, illetve azok kielégülése esetén, hogy tudja kifejezni háláját (emberek felé, Isten felé). Erről most nem írok részletesebben, de ne hidd, hogy nem pusztán köszönetnyilvánításról van szó, hanem olyan érzületről, amelyben a gyermek benne marad az élet körforgásában, és nem az egója növekszik.

Az anyának kell megtanítani, hogy a gyermek nyitott legyen a kapcsolatokra a világban, illetve, hogy megtanulja elfogadóan kezelni azok konfliktusait. Az anya tudja megtanítani leginkább, hogy a gyermek, egészen kiskorától elfogadja a nemiségét, akkor is, ha azt még nem érti mire jó (megismerhesse testét, tagadások, félelmek nélkül)

Az anya képes leginkább megtanítani a gyermeknek a szolgálalkúséget, a gondoskodást, az önzetlen odaadást, illetve azt is, hogyan tud alárendelt viszonyból (ez a gyermek kezdeti állapota) együttműködővé válni a világban. Az együttműködő tudatállapot a szolga és az uralkodó tudatállapot közötti középút. Az anyának kell megtanítania, hogy a gyermek hogyan fejezze ki és hogyan kezelje fájdalmát, s örömét egyaránt.

Az anyának kell példát mutatni abban, hogy ki tudja fejezni önmagát (nem csak a szükségleteit, az érzelmeit), a vágyait, a félelmeit, de hitét is. Az ő felelőssége, hogy a gyermek megtanuljon helyesen kérni és kérdezni, illetve elfogadni mások segítségét, gondoskodását. A gyermek az anyától tanulja azt is, hogy milyen lelkülettel legyen, ha más embertől kap valamit (pl.:).

A gyermek az anyától tudja ellesni, hogy hogyan kezelje a megérzéseit, intuícióit, s hogy meg tudja különböztetni azokat az ego sugallataitól. Azt is az anyának kell megtanítani a gyermeknek, hogy az ember felett, legyen az férfi, vagy nő, mindig van magasabb törvény, amelyet követnie kell, amelyben bízni és remélnie kell.

A világban növekszik a bűn, egyre nagyobb mértékeket ölt az erőszak. A nőket és az anyákat felmagasztalják sok helyen elsősorban ezoterikus tanítók. Én viszont megfeddem őket, mert kötelességük elmaradása miatt jutott oda a világ, ahova jutott. Amíg a nők a hamis feminista elveket követik, amíg egyenjogúságra törekszenek, addig kötelezettségeiket az életben, amelyet az anyai szerep rótt rájuk, elfelejtik igazul megélni.

Nem könnyű anyának lenni, nem is kételkedik ebben senki. Azonban az anyaságot maga választotta minden nő, ki tudatosan, ki ráutaló magatartással (nemi élet lényege a gyermeknemzés). Ne hárítsa hát senki a felelősséget, hanem találja meg az élet lényegét. Ha kevesebb időt pazarolsz haszontalan dolgokra, ha alábbhagysz túlzott igényeidből, talán lesz időd arra is, hogy igaz légy, és újra beteljesítsd a törvényt, amely felemel és nem nyomorba dönt. A keresztények a megváltó édesanyját, Máriát tisztelik, mint szent anyát. A valóság az, hogy a szentírásból nem sokat tudni arról, hogy Mária milyen anya volt, amikor a Krisztus gyermek volt. Egy valamit azonban igen: Isten azért választotta őt, mert Istenfélő nő volt. Ez pedig azt jelenti, hogy életét Isten tanításai szerint élte, azok pedig pontosan leírják, hogy milyen a helyes női és anyai lelkület. Ma a nők, anyák többségére nagyon nem jellemző az, hogy keresnék az Istenhez vezető helyes utat.

Nem a nők ellen beszélek, hanem minden ember ellen, legyen az nő, vagy férfi. Ha keresnéd az Istent, az igazságot az életben, talán valóban élet is lenne, és a halál nem loholna állandóan a nyakadban. Ne hidd, hogy a férfiak különbek, az ő bűnük is legalább akkora, de az már egy másik cikk mondanivalója lesz.